

ZALÁN TIBOR

VESZTEGLÉS

**amikor a látótávolság
a kritikus szint alá csökkent**

*szürrealista dráma**

1995

SZEREPLŐK:

K. Á.
FRANCI
JOHANNA
TERESA
ALFRÉD
SANYI
JUDIT
SZ. JÚLIA

* A dráma létrejöttében komoly érdemei vannak Fodor Tamás rendezőnek, valamint az általa vezetett Stúdió „K” színházi csoportnak.

Az álom

A színen egy szekér vesztegel. Ködbevesző alakok szivárognak el. K. Á. egyedül. Felébred. Vár. Gyanús, hogy a kocsi áll. Megpróbálja mozgásba lendíteni. Nem megy.

K. Á. Bassza meg! Pedig nekem el kell jutnom valahová.... A Király utcába, talán? Ez így hihető... *(lassan szemrevételezi a tájat)* Hogy fogok én ebben a ködben eljutni... HOZZÁD? *(Furcsa érzése támad: nincs rendesen felöltözve. Arca alvástól gyűrött)* Meg sem borotválkoztam. Eszerint nem vagyok... a *halottakat!* meg szokták borotválni *mások!* Nem vagyok halott! abban az értelemben... *(boldogan derül föl az arca)* Nem vagyok halott. Anyám esküvőjére kell mennem... ez az!

2. jelenet

Az erősebb kutya

FRANCI *(a szekér előtt megjelenik valaki) Á! (mint aki jogos tulajdonát akarja visszavenni, felborítaná K. Á. alatt a járművet)*

K. Á. *(sértődött figyelmeztetéssel)* Ez az én álmom!

FRANCI Á. á.

K. Á. It's my dream. Das ist mein Traum.

FRANCI *(vonítva)* Áu.

K. Á. (felveszi a kesztyűt) Áá. ááúááú áááááá.

FRANCI *(most rajta a megrökönyödés sora. Megpróbál vele kommunikálni)*
ÁÁÁááááá utát u ut.

K. Á. (végre egy ismert morféma: ut. Kutat a nyelvemlékeiben:) utu - ur -
utu reá hodu...

FRANCI Át (meg is mutatja) Áta - át, áta. (Itt nem maradhatsz, a kocsi nem megy, tűnj el.) áta -át- áta-zó-át-áta-zút... azú - azúto - út! Úto - áta-zúto... (ráugrana, de K. Á. is ugyanabban az időben ugrik)

K. Á. *(kétségbeesetten magyarul:)* utazá - utazáto... átaúton - útaát... á!
az úton!

FRANCI Fö-me.. fö-me.. föl-me... föl-de.. fölmed

K. Á. Föld! földme? (*araszolgat a korláton*) f-ö-l-d-m-e-m... dem!.. de-földem.

FRANCI *(kínlódva a meg nem értés miatt, hiszen egy nőt szeretne:) nnnnn!
(valamilyen **nő**ről akar beszélni, keresve a helyes szót, elemenként
eljutva a kifejezésig, az **Ő** hangig:) na>naá... nae>ne... neé>neéi>ni...
nij>nio>no... noó>nó...*

K. Á. *(próbálja kibarkochbázni)* na? ne? na>nap!... pap. Nap!

FRANCI *(türelmetlenül és mély sóvárgással)* húúúú... húúúú!

K. Á. *(jól nevelten tiltakozva, majd a kellően helyes irányba víve a témát)* húúúúúú... húúúúúú.

FRANCI *(most már leszámol!)* Hőőőőőő!

K. Á. *(magát biztatva)* Hőőőőőőős.

FRANCI *(meg akarná mutatni K. Á.-n a női lényegét)* Hasd ad hasad...

K. Á. Állat!...

FRANCI Él...

K. Á. Életállat.

FRANCI Állatélet. Lát?... *(Meg akarja mutatni azt a valamit, a titkot.)*

K. Á. *(ijedten ellenkezik, és egyre mélyebbre kerül, már a kerekek közé. F. felemeli a pallót és azzal nyomja le.)* Ne! ne. Nene... nenene ne! Ne!! Nenenenene... Ne\ne\ne\ne\ne

FRANCI ül\ölj\állj\élj\hálj!

K. Á. Ne, ne! é-é-né-né... én>ÉN...

FRANCI ... vagyok a te...

K. Á. ... vagyok a te... ostorod?

FRANCI Vagyok a te ostorod...

K. Á. vagyok a te ostorod... istárod...

FRANCI ... istráng!... Vagyok a te ostorod, istárod, őserőd, istened!

K. Á. ... vagyok a te ostorod, istárod, istrángod, őserőd, istened... istenem!
Én élek!

3. jelenet **A születésnap**

Johanna és Franci szerelmi tánca. Johanna leguggol, s lent K. Á.-t pillantja meg. A szekér elején lévő szűk lukon világra húzza.

JOHANNA Üdvözöllek a születésed napján. *(Nyalja-falja.)*

K. Á. *(ködön át)* Anya? te vagy az?

JOHANNA *(felrántja, félelmesen)* Ki ette meg a nagymama lekvárját!? *(El-fenekeli.)*

K. Á. Te soha nem hittél nekem. *(Hirtelen tombolva, kezét emel az asszonyra.)*

FRANCI *(lefogja a dühöngőt)* Ki ette meg a nagymama lekvárját!

KAR *(mint arkangyalok)* KI ETTE MEG A NAGYMAMA LEKVÁRJÁT??!!

K. Á. *(Francinak)* Te etted meg! Emlékszem rád!... nagy szemed volt.... és te mentél át a vízen...

JOHANNA *(Francinak)* Most meg hova mész?!

K. Á. *(Hirtelen ráismeréssel, Franciról:)* A te esküvődre, anya! Ne! Anya, én vagyok a te vőlegényed! *(A szoknyájába kapaszkodik, alányúlkal, a nő veri a kapaszkodó kezét.)*

FRANCI *(kihúzza anyja szoknyája alól)* Kérem a menetjegyeket és a bérleteket ellenőrzésre előkészíteni.

K. Á. *(arcát az anyja öléhez szorítja. Sógva:)* Anya, nálad van a jegyem. *(S mert Johanna csábosan nyújtja kezét Franci felé:)* Anya..., ugye nálad van a jegyem?

JOHANNA Mondtam már, hogy ne szólíts anyának.

K. Á. Akkor hogy szólítsalak?

JOHANNA Johanna. Hívj Johannának!

K. Á. Hideg a neved.

JOHANNA, FRANCI *(boldog egymásra találásban gyerekes énekes játékot játszanak)* Glória, inxelsus, Deo.../ ponte, porente, ponte pi, tappe, ta Perugia...

K. Á. És a kocsi?

JOHANNA Miféle kocsi...

K. Á. Tiéd a kocsi?

JOHANNA A kocsi mindenkié. *(Mozgásba akarják hozni a szekeret.)*

FRANCI Kérem a vonaljegyeket és a bérleteket ellenőrzésre előkészíteni!

K. Á. *(menekül)* Nekem nincs jegyem. Le akarok szállni. *(Kiugrana, de a kocsi már száguld.)*

FRANCI Menet közben? Hóóóóóóóóó! Menet közben nem lehet kiszállni.

JOHANNA *(rohanni kezdenek)* Úgy nézem, vihar lesz.

K. Á. *a szekér alá esik, majd visszakapaszkodik.*

FRANCI A homokóra madarai. Közelednek. *(K. Á. visszakapaszkodik.)*

K. Á. Szeretnék a feleségemmel beszélni! Szeretnék a feleségemmel beszélni!... Szeretnék!

A végzet asszonya

Leselkedő sihederek. Az egzotikus, de szilaj lány izgalmas magánjátékokat játszik rudakon, korlátokon. Csábos kis szűz, akivel szívesen elficáncolna a banda.

K. Á. Ki ez?

ALFRÉD Teresa.

FRANCI Spanyol.

SANYI Portugál!

K. Á. Maga csak úgy beszivárog ide?

HÁRMAN C55555.

TERESA *(csábos hátranézés után)* Íz szivárog szét az ínyemen... *(Bicikliző mozdulatok a rúdon.)*

FRANCI Hoóóóóóó....

K. Á. Ne állítsd meg! Így soha nem érünk oda.

TERESA Hova? *(mint egy pók, közeledik a fiúk felé, bábozódik, hálót sző...)*
Nem kell félned, látod, itt vagyok.

SANYI *(nyúlna, kapkodna a nőstény felé, ameddig rá nem csapnak a kezére)* Sok... sokan... vagyunk.... sokan vagyunk.

ALFRÉD *(a lány legyezi magát a szoknyájával. A., miután anatómiailag tudja, mi hol van, felvilágosít)* Asszonyöl.

SANYI *(mozgósítja magában a tiltásokat, tilalmakat; debil mozgással)*
Asszony öl.

FRANCI Férfiöl!

K. Á. *(ijedten és mégis rábeszélően)* Férfi ő!

TERESA *(szoknyáját lejjebb húzza, majd combjai közé zárja)* Mind meghalnak. Meg. Mind. Halnak meg. *(Felizguló nevetés, amely újabb viszketeg vonaglást produkál, összecsippenti combjait)*

Most már elhatározásra kellene jutni. Ki kezdje? Végül Alfrédet lökik a lányhoz, aki elhúzódik tőle, de ekkor már elkezdődik a KICSI A RAKÁS játék. Visongás, majd nagy csend. Mi lett a lánnyal a négy fiú alatt? Megszeppenve ülnek helyre.

TERESA *(sírva kucorodik a sarokba)* Mind meghalnak.

K. Á. *(osztályfőnöki órán felelve.)* Ölni annyi mint... Tanár Úr... Sokan vagyunk itt. *(Teresa kábultan és fehérmájú elgyötörtséggel húzza maga alá Alfrédet.)* Kéne sietni! Ezek csak az időt húzzák.

TERESA *(monomániás elszántsággal öli-öleli Alfrédet)* Én vagyok a végzeted. A végzeted asszonya, nyavalyás. *(Verébhajszja.)* Tudom, hogy vannak nőid, te szemét. Gyáva szemét. Gyávaszemét-rohadt-pondró. Pondrók fognak a kirohadt szemed üregéből előszivárogni...

ALFRÉD *(Halálos felfedezéssel)* Megölted, megölted! *(Teresa, mentve emlőjét, két kezébe fogva, hagyja ott a haldoklót)* Ahogy engem is... ahogy engem is...

TERESA Szívem! A szívem! a szívem... *(Sorra kínálja fel a fiúknak.)*

FRANCI *(Franci a tüzes női mellhez közelít, kezét elrántja)* Auuuu...

K. Á. *(tehetetlen felháborodottsággal vinnyogja Francinak)* Miért nem öllek meg!!! Nincs is jegyed. *(Szeretne felébredni.)* Nem akarlak itt benneteket.

Nagy nevetés, ahogy KÁ-t cukkolják, ujjukkal csigaként előbújó fütyiket mutogatnak felé: „csiga biga gyere ki” - K. Á. megszégyenülten lemászik a székéről.

ALFRÉD *(a determináltság cinizmusával)* Tükrök között állsz... kis szomórum.

FRANCI Kuss. Te meg vagy halva.

ALFRÉD Fáj az élet.

SANYI Vájkál bennünk a halál.

Elfáradva bólogatnak

TERESA Ez a zuhanás meg volt ígérve.

5. jelenet Szárszó

K. Á. a kerekek előtt, Judit lábával hajtja a kereket. Tolatás, ide-oda. Sz. Júlia a kocsin

K. Á. Ez már Szárszó? Ilyen korán? a vonatkerekek? Istenem, milyen kevés is huszonnégy esztendő...

SZ. JÚLIA „Cserebogár, sárga cserebogár...”

K. Á. Ez már Segesvár?! - *(körülnéz)* Pilisvörösvár...

JUDIT *(lágyan ringatja K. Á. nyaka előtt a kocsit)* Pilis-vár, Pilis-vár, vöröském. A Pilis vár, a Pilis vár kicsi vörös, kicsi vörös, vöröském.

K. Á. „Vörös Kém” - milyen szépen tudtad mondani, Judit. *(Énekel, mint egy Kékszakáll.)* Judit.

SZ. JÚLIA *(a Warszawianka dallamára énekel, miközben a két fiatal mozgalmi biciklitúrájukat idézi fel)*

*Még nyílnak a völgyben a kerti virágok,
Még zöldell a nyárfa az ablak előtt,
De látod amottan a téli világot,
Már hó takarja el a bérci tetőt.
Még ifjú szívemben a lángsugarú nyár...*

K. Á. *(leszáll a bicikliről)* Miért nem vettelek el?! Miért nem öltelek meg?!

JUDIT Én! Én vetettem el a gyermekedet! Á.

K. Á. A Sanyika? El van vetetve? Tavalý érettségizett, az idén felvételi-
zett a jogra, kitúnó volt az összes általános iskolájában, a Sanyika...
kombinált bérlete volt még legutóbb...

A tehervagon platóján most megmozdul az özvegy, kihajol a kocsí korlátján.

SZ. JÚLIA A Sanyika a mi gyermekünk volt.

K. Á. *(váratlan örömmel)* Anya, te vagy? Annyira ismerős a... . Meg
ismerem a szagodat! Hát te is itt vagy? *(Szemrehányóan.)* Ebben a
hidegben, anya!

SZ. JÚLIA Én a feleséged vagyok...

K. Á. Akkorák ezek a kerekék! Nincs nagyon időm a házasséltre... És te?
Neked ott jobb fönt?

SZ. JÚLIA Nekem jó, mert én már nem élek.

K. Á. Te meghaltál? Ne haragudj, nem tudtam. És hogy? Biztosan érde-
kes volt, ahogy meghaltál.

JUDIT *(jóízűen nevet)* Át fog rajtad gázolni a szerelvénym, drágám!
(Lökðsi a kocsit, amely alatt K. Á., nyakát féltve gurul.)

SZ. JÚLIA És Te?! A szeretðddel mi van? Eljött veled ide is?

K. Á. Szeretðm? Á. A Juditra gondoltál... Éppen beszélget velem. Szép és
tartalmas beszélgetés, szeretðk között ritka az ilyen. Te nem hallod
odafönt?

SZ. JÚLIA Én már süket vagyok az emberi szavakra. „Kék tó, tiszta tó!”

K. Á. Akkor ott fent nem is élek! Az ennyire más világ? *(Otthagya a*
kereket.) Akkor meg hova rohan a nyakamon át ez a kocsi? Minden
vonat az én nyakamon tolat? *(Felgyðtri magát a felsð régióba,*
belecsimpaszkodik Júliába) A menetjegyemet ne felejtse el evilá-
gon hagyni nekem, anya!

SZ. JÚLIA Úgy kértetek, hogy ne szólíts anyának!

K. Á. Nem kértél.

SZ. JÚLIA Hát nem emlékszel az esküvðnkre?

K. Á. Júlia?! Juliskám... én ne emlékeznék?! Mindenre emlékszem.
(Nosztalgikusan fütyülík a „Kossuth Lajos táborában...”-t.) Ott
volt a Sanyika is... Olyan nagy kerek feje volt a Sanyikának... egé-
szén nagy volt a nagy kerek feje... *(Fejét eltakarva, némán zokogni*
kezd.) A Sanyika nélkül nem ér semmit az egész.

SZ. JÚLIA *(szembefordul Judittal, várandós)* Sanyika, Sanyika, vár téged az
anyuka.

K. Á. elszánt keménységgel toszogatja előre-hátra a szekeret, Sz. Júlia megadóan vesz mély
lélegzeteket, Judit a rúdnál hangosan csodálkozik. Egy idő után a lökðs abbamarad.

K. Á. *(restelkedve öleli át Juditot)* Először sose szokott jó lenni.

SZ. JÚLIA Másodszor se volt jó, harmadszor se volt jó, negyedszerre meg lehullott a hó.

JOHANNA Hiányzol! Annyira hiányzol, hogy belesajdul a húsom.

K. Á. *(hirtelen elhatározással a kocsi veti magát)* Ha akarom, nem hiányzom. Téged én álmodlak. *(Juditnak, majd Sz. Júliához:)* Téged is. Ha akarom, mindent megkaphattok tőlem. *(Visszafekszik a kerekék elé.)* De semmit nem kaptok. Úgyis eldobnátok...

JUDIT, SZ. JÚLIA *(húzogatja a kocsit)*
Ha eldobod egykor az özvegyi fátyolt,
Fejfámra sötét lobogóul akaszd,
S én feljövök érte...

6. jelenet Az üreg felfedezése

Franci, K. Á., majd: Sanyi, Teresa, később: Judit, Sz. Júlia, Johanna

FRANCI *(a szekér rácsai közt a két fiú amerikai fogót játszik, elkeseredetten mordul fel)* Kimegyünk Ámerikába!... Felszökünk egy nagy hajóra, kimegyünk Ámerikába. Ott sok a néger. Hatalmas farkuk van a négereknek. Talyigán tolják maguk előtt a rettenetes farkukat. *(Rácsap K. Á.-ra, aki sírva fakad.)* Na, megyünk, Öcsi?

K. Á. Hol a fenében voltál eddig? Hol a fenében?

FRANCI Te utaztál el, nem? Te utaztál...

K. Á. *(már felnőttként visszakeresgél)* Elutaztam volna? Hova utaztam volna el?

FRANCI Mondjuk Ámerikába. *(Békülékenyen, egyben sátánian.)* Gyere, lemászunk a falon!

K. Á. Nem merek. Anya fog haragudni, ha rosszkodunk.

FRANCI *(segít K. Á.-nak a lemászásban, aki szédül a meredek szélén)* Van ott lenn egy üreg. Abban laknak a halak. A síkos, verdeső, finom kis halak. Ha nem jössz, megyek nélküled.

K. Á. *(visszariad, felnőttként)* Engem a boltba küldtek, hogy a piros, fonott kosárban szaloncukrot hozzak, ők meg ettek. Nekem nem adtak belőle egy szemet sem... még apa sem...

A két fiú ijedten hallgatja a pincéből felszűrődő hangokat.

JUDIT Nincs is apád.

SZ. JÚLIA Nem is volt sose.

JOHANNA Az apát ne keverjük bele.

FRANCI Másszunk le a falon. Az az üreg nedves és meleg. És lüktet. És ringat, mint egy hajó. És mindenfelé halak vannak. Nyálas, csúszós, finom kicsi kígyók, kagylók, lágyan megnyíló barackok... és mindenfelé halak...

JUDIT
SZ. JÚLIA
JOHANNA Halat fogunk vacsorázni, Halat fogunk vacsorázni, Halat fogunk vacsorázni, Halat fogunk vacsorázni, Mind boldogtalan aki él

K. Á. *(miután sikertelen az üreg első megközelítése)* Találkoztál a feleséggel mostanában?

FRANCI A gyerekeknek nincs feleségük.

SANYI *(az eddig a nyílásnál leskelődő szomszéd fiú lihegve jelenti)* A delfinek. Üzentek az öbölből.

K. Á. Ez ki?

FRANCI A Sanyi. Ez is itt lakik. Másszunk már le a falon, marhanémber.

K. Á. *(ökölvívóállásban)* Ne mondd még egyszer nekem azt, hogy marha!

TERESA *(felszól a lichthófon át)* Hozzátok már le a locsolókannákat! Meg az esernyőt is! Lehet, hogy esni fog.

SANYI A locsolókannákat! Meg az esernyőt is! Lehet, hogy esni fog.

FRANCI Látod?! Nekünk kell lemennünk. Most azonnal. Na?

TERESA Elfogy a türelmem, s akkor beleölöm magam a vízbe. Amúgy is szomjas vagyok. Szomjas vagyok, szomjas vagyok...

SANYI *(lázasan, tüzes szájjal)* A húgom folyton a pincében ücsörög. Feldobódik, csobban, siklik alá a verembe. Beledöglök, annyira szomjazom.

FRANCI Én lemegyek, megnézem. Én lemegyek.

K. Á. Nem tudok mozdulni. Nagyon akarok, hidd el, de nem tudok megmozdulni... engem valami akadályoz benne.

FRANCI *(felhevülten kúszik le a lichthófon)* Elhoztad a málnát? *(Sanyi és K. Á. kukkol.)* Elhoztad piros kis fonott kosárban a málnát?

TERESA Itt van. És... elhoztad a locsolókannát?

FRANCI Elhoztam. És... szomjas vagy? Nekem éhes a kezem.

TERESA Éhes vagy? *(Szavalva siklik ki a fiú karjai közül.)* Mit nekem a te zordon locsolókannád!

FRANCI *(mint egy dúvad)* Mit-e?! Nem-e?! Csapdába csaltál és el akarsz menekülni, te kis cafat? Én már tudom, hogyan kell... *(Belekapaszkodik a szekérbe, a kocsirúd megmozdul.)* Akár Amerikában a négerek! *(Teresa fölül, belekapaszkodik a fiúba, rángatja.)* Milyen erős vagy te! TERI!!

TERESA Teresa! Így mondjad!

FRANCI Teresa!!

TERESA *(benyúl a fiú inge alá)* És most kiszedem a beleidet. És most megkeresem végre benned a szökőkutat!

K. Á. Megint fönnmaradtam, amikor pedig megint le kellett volna menni.

KAR *(a fiúk a vasárnapi misén)*
El fog múlni a keserű pohár
Túrni kell
Alázattal viselni a terheket
Majd eljön a pillanat
Amikor mindenki leereszkedhet a pincébe.

TERESA *(Lent újra elindul a hancúr.)* Nem akarom, hogy\ennyire az\ oldalához nyomd\ az esernyőt\ kicsi\kém!

K. Á. Vörös Kém. *(Homlokát a hideg vashoz szorítja.)* Mondhatnád azt is: vörös kém. Hogy az én esernyőmet... ha odanyomni az oldalacs-kádhoz...

FRANCI *(benyúl)* Mit rejtegetsz ebben a szelencében, he?

TERESA Ne nyisd ki, mert megmondalak a mamámnak.

K. Á. *(lefekvés után belép szülei szobájába)* Anya! most jut eszembe, valaki elvette a ceruzámat...

TERESA *(mint akire rányitják az ajtót)* Mondtam már, hogy ne szólíts anyának... *(Kidobja a fiút.)*

K. Á. *(Sanyinak)* A Sanyikának még megvan a ceruzája!

SANYI *(eltasítja, hogy jobban lásson)* Partot látok! Két nagy dombot, két kis dombot és egy világítótornyot...

K. Á. Tudtam, hogy felfedezzük...

FRANCI *(felegyenesedve)* Istenkém, előbb-utóbb csak fel kellett fedeznie valakinek! Nem?

7. jelenet

A nagy tanítások napja

Párhuzamos történet. Amíg K. Á.-t Teresa tanítja rosszra, addig a Nagyapa épp a fiatal apát neveli

K. Á. Szeretném megverni a papit.

TERESA Papit?! Apádat, rohadt kis gazember.

K. Á. Én nem szóltam.

TERESA Hallottam, azt mondtad, hogy meg akarod ölni az apádat. Hogy ki akarod szopni az agyvelejét. Hogy ki akarod a papit herélni.

K. Á. Nem mondtam...

TERESA A vérét akarod inni a papinak, pióca...

ALFRÉD Ne bámulj rám ilyen hülyén! Gyerünk, szedd elő a könyvedet. Idegen nyelv.

FRANCI Miféle nyelv, api?

ALFRÉD Mit akarsz **ezzel**? Csak nem **engem** szabotálsz, te kis szaros? **Idegen.**

FRANCI Nem tudom, api, milyen könyvet vegyek elő... igazán nem... Én...

TERESA A nyelvkönyvedet, marhanémber. Undorító vagy, amikor így szabotálsz....

ALFRÉD Nem érdemled meg, hogy foglalkozzam veled. Idióta.

TERESA Így született. Született nulla. Kretén. Állandóan a lovakat veri.

FRANCI *(apja a rúdra löki)* Szeretlek, api! Szeretem a lovakat. A lovakat verni...

ALFRÉD Arbeit! Arbeit! Arbeit! Ne könyökölj a kígyóra tanulás közben, szerencsétlen!

TERESA Ucsityszja, ucsityszja, ucsityszja.

ALFRÉD Mondd utánam: **etető!**

FRANCI E-té-te.

ALFRÉD Etető. A számat figyeld: e-te-tő.

FRANCI Et..t..t..éte.

ALFRÉD Etéte, a kurva anyád, te hülye.

TERESA Dobd a piranják közé... zabáltasd meg a krokodilokkal...Vágd félbe... sózd be...

K. Á. Ne, a papit ne...

TERESA Az előbb meg akartad verni a papit, nem? halljam, miért akartad megverni a papit?

K. Á. Mert én vagyok anya férje. De nekem nincs akkora mint a papinak. Én a papiét akarom!

ALFRÉD Mondd utánam: **u-gü-hu**

K. Á. **Hu-go-gi.**

ALFRÉD Hülye... mondd utánam: **heritul.**

K. Á. Ti-ru-hal.

ALFRÉD Hülye... mondd utánam: **pond-ró-bál.**

K. Á. Po-pó-pál.

TERESA Diszlexiás. Ki kell íratni az iskolából. El kell venni tőle az iskolaruhát. Meztelenül fel kell rakni egy villamosra. A seggébe kell dugni a menetjegyet...

ALFRÉD Mondd utánam szépen: **gurkánameneominomecindertrottelfandelbant!**

FRANCI Gurkamo-nemi-leno-cilinder-rotyog.

ALFRÉD Azt mondtam, mondd utánam: **gurkánameneominomecindertrottelfandelbant!**

FRANCI *(ellöki, úgy hogy az kinyájában kiszakítja a vasszeget a rúdból)* Api, kiesett egy fogam. Most vérzik.

K. Á. Kiesett papi foga... el fog vérezni...

TERESA Végre kiverte annak a kis rohadtnak a fogát. Éjszakánként behugyozik. Leskelődik a klozetton az anyjára. Rendszeresen onanizál. El fog vérezni...

ALFRÉD Utoljára kérlek, mondd utánam: **gurkánameneominomecindertrottelfandelbant!** látod ezt? Ezzel vágom le a fütykösödet, ha nem ugatod utánam azt, amit mondtam. Ugass már, féreg!

FRANCI Vaúúúúúúúúúúúúúúúú!

TERESA Ugass már, féreg! Leharapom a fütykösödet...

K. Á. Jövök, papi, jövök!

ALFRÉD Zene!

FRANCI *(kétségbeesetten próbálja megfíjni a kocsirudat)* Api, nem akar szólni.

ALFRÉD Bachot játszsz!

FRANCI Be van dugulva, vagy mi... nem szólal meg... pedig Mozartot játszom.

TERESA Fújj bele a ló seggébe, édes!

FRANCI Nem szól, nem szól, nem szól...

ALFRÉD Szóval nincs Bartók, nincs Honegger, nincs Beethoven... Nincs zene! Erre neveltelek, te trágyadomb?

TERESA Fütyülj!

K. Á. Tudok xilofonozni.

TERESA Xilofonozz! *(K. Á. a kocsin játszik.)* Elrontottad.

K. Á. Miért ver engem? Maga az én álmom...

TERESA Miért nem dögöltök már meg mind egy szálíg?

ALFRÉD Ringyók után koslatsz, te szemét? Kurvapeccér lett a fiamból? Na gyerünk, mikor szúrta ki Napóleon szemét Lev Davidovics Lenin?

FRANCI Az udvaron valami halott körül kerengenek a sirályok.

ALFRÉD Hányféle igeidőt ismernek a szecsuáni jólelkek?

FRANCI Belülről simogatta meg az agyvelőmet... meleg volt a keze... pikkelyes, szálkás... és hullott az agyamban a hó...

ALFRÉD Hányban ették meg a nagymama lekvárját?
 K. Á. Papi, fáj látni, hogy milyen hülye vagy...
 FRANCI Api, mivé foszlik a szeretet a ködben?
 K. Á. Api, valaki megette a menetjegyemet!

8. jelenet Alfréd halála

A nagyanya, akit Alfrédnek hívnak, már csak vegetál. Johanna nyakába szakadt minden. Férje ruháit vasalja, aki a semmibe bámul

JOHANNA „Glória...” *(Esküvőjükön hallott dallamot dúdolván vasalja Franci ruháját.)*

ALFRÉD *(álomban)* E-te -tő...

JOHANNA *(megnézi A.-t. Istennek hála...)* Alszik. Aludjon csak, drága mama! Aludjon, ki tudja, meddig alhat még. *(Vasal tovább, a gyerek K. Á. észreveszi az öregasszony turpisságát.)* Hiszen te nem is alszol, Alfréd! *(Hamiskásan.)* Rebbent a pillád. *(K. Á. szaglássza, mint kutya, a nagyanyját.)* Megölöm magam, ha megint beszartál. Érted? megölöm. *(Vizsgálhatja Alfrédet, megnyugszik.)* Nem szartál be, jól van. Eredj ki, játsszál szépen! *(K. Á. visszatér a kerékhez.)* Nincs semmi baj... ne haragudjon az előbbiért. Pihengessen csak, mama. *(Lágyan ringatja.)* „Glória...” Nagyon fogsz hiányozni - - - majd. *(J. szaglásszik.)*

K. Á. *(diadalüvöltés)* Lekvár! Lekvár! Lekvár!

JOHANNA Megint! Megint! Megint! Megint! *(Levetkőzteti, és felsőruháját a gatyájába tömi.)* Megdögölhetnél már végre! *(A meztelen testet öleli, a tortúrától kimerülten, fekszenek.)* Milyen kicsi lettél, milyen kis lepkecsontváz! Nagy hajó jön érted, anyácska és hosszú lesz az utazás, lesz kaviár, lesz, amit akarsz, minden lesz, megígérem, aztán odaérsz, Alfréd és...

K. Á. játszani kezd, Johanna visszatér a sivár valóságba, lenyúl Franci ruhájáért

ALFRÉD GurkÁnameneominomelitÁrediÁcindertrottenfandelbant

JOHANNA Szép ember voltál, nagy erős, izmos szép ember a nagymama. *(K. Á.-hoz büszkén mosolyogva.)* Nagy kurva volt a mama! Hova a jóistenbe araszolgat megint?!

FRANCI *(nem bírja a feszültséget, a kezében lévő ágydeszkát a kocs alá dobja, majd elindul a nadrág felé, beszakad alatta a padló, Alfréd kabátja útban van, öltözni kezd, nem tudja felhúzni fél lábon a nadrágját, elkeseredetten feladja, leül.)* Hullik az agyamban a hó!!

JOHANNA *(mert Alfréd fázik és magára akarja húzni a deszkát)* Be fogsz esni a résbe, ha ezt csinálod. Látod, ez a rés! Be fogsz esni!! *(Ránéz szétesett családjára.)* Mi a szent szart akar mama?! Tea? Feltegyem

a Korda Gyurit? Nem lehetne, hogy eldöntené, a francba már, hogy mit akar?! Beesel a résbe! A résbe! A résbe! A résbe! *(Ráfekszik Alfrédra.)* Na így. Pihengessünk csak, mama. *(K. Á. átugrik az első kerékről a rúdra, horgászni.)* A francba, mégsem élhetek egy életem át úgy Alfréd, hogy rajtad fekszem!? Ígérd meg, hogy nyugton maradsz, jó... Egy kicsit... nyugton, nyugton.

- FRANCI *(szétrúgja az otthonát, a rúdra ül)* Hess! Rohadék sirályok, menjete az anyátokba! Hess!
- JOHANNA Jaj, anya, minek megöregedni!
- ALFRÉD *(Johanna alól feltápáskodik)* Pond-ró-bál.
- JOHANNA Szorítsd össze! Ki ne másszanak nekem a giliszták... Szorítsd jól össze. Szorítsd.
- K. Á. *(körbe futkos a gangon)* Darabokban rohad a nagy, darabokban rohad a nagy...
- JOHANNA *(hisztérikusan ered a nyomába, a rúd felé, majd kívül a szekér jobb-oldalán, hátul, a leesett bal oldalsaroglyán)* Gyere ide. Állj már meg, hallod! Csak kapjalak el! Na, csak kapjalak el! A kurva anyátokat fogtok velem szórakozni, rohadt paraziták *(F. előtt lefékez).* Ez meg mi a fenét bámul itt, menjen a fenébe... ne bámulj már, te bamba fasz. *(A. igyekszik lenyúlni a deszka felé.)* Mocorog, mocorog, hova, hova mocorog. Bele fog esni a résbe, bele fog esni... *(Hanyatt dönti, a nagy többet nem mozdul.)*
- K. Á. Darabokban szökik az életből a nagy...
- JOHANNA *(K. Á.-nak)* Hogy megszépült az arca! Mintha élne... *(Megpróbálja felemelni a leesett ágydeszkát, Francinak ütközik.)* Leesne a karikagyűrű...? *(Ráhelyezi a deszkát a holttestre.)* Na, egyengessük! *(mindhárman ráülnek)*
- K. Á. A pók most is ott ül az ajtófélfák találkozásánál. Hallod, hogy ropognak az állkapcsai a ködben? Sző.
- FRANCI A pók nem az állkapcsaival sző.
- ALFRÉD Felszökünk egy nagy hajóra és huss, kimegyünk Amerikába!
- JOHANNA Te is csak akkor tudsz úriember lenni, ha megdöglöttél, mama?

9. jelenet **Ujjé, a ligetben**

A két fiú és a két lány sikítózva ugrál az elvarázsolt kastély feldobó székében. Majd hirtelen csend, csak a lihegések. K. Á. Schubert dalt énekel: A halál és a lányka.

- JUDIT Oly vágyteljes itt az élet. *(Nyújtózik.)* Úgy kinyújtóznék a fűben, a falban, a fában...

SANYI Az ágyban. Hallod? Azt akarja mondani: az ágyban. Fú, Franci, fú! Micsoda vállak, mellek, micsoda combok, dombok, dimbek, lombok.

FRANCI *(türelmetlen)* Hegedűszót hallok megint.

SANYI Miénk e két nő, ha úgy akarjuk, Ádám.

FRANCI Ne szólíts Ádámnak. Zavar e hegedű vad danája, mely jaját egyhangúan a szívembe vájja. Valamint nagy madarak is suhognak a koponyámon néha át.

SANYI Hát csaljuk el őket a vurstliba. Két pelyhes, forró kis liba. Fogadjunk, hogy csipkés bugyiba... Lehet, hogy nincs is rajtuk... *(Villámgyorsan alájuk mászik.)*

SZ. JÚLIA *(meglátja az alattuk kukkoló Sanyit)* És perecet akarok, ropogóst, és nyalókát, jó nagyot, és léggömbön akarom körbeutazni Afrikát...

SANYI Ez itt már Afrika. *(Felkapaszkodik a rúdra, onnan udvarol.)* A cél-lövöldébe menjünk először. Lövök neked művirágot, pirosat.

FRANCI *(hirtelen elhatározással Juditot rántja fel, a szájába susogja)* Meghívhatom a vitorlásomra? Dagadnak a vásznaim szép hölgyemény. Minden vásznam kökemény.

JUDIT Fú. De erős, férfias, gyöngéd... kész költemény.

SZ. JÚLIA *(faképnél hagyva Sanyit, Francihoz, ragadósan)* Felviszel az óriáskerékre?

FRANCI *(Júliának:)* Könnyen megszedülök. Talán a hattyús körhinta... az megfelelne. *(Ide-oda siklik a lányok közt, akik mindig mellé akarnak leülni, de ő gyorsabb és örökké változtatja helyét.)*

SANYI Ne etesd az állatokat. Ki van írva: az állatok etetése tilos! *(Sírós tehetetlenséggel, de durván lökve a lányt.)* Mi a szarnak eteted az állatokat?

JUDIT *(hisztérikusan kapja el Sanyit és nyitja ki erővel a száját)* Gyere Sanyi, nyisd ki szépen.

SZ. JÚLIA *(Francinak, kihasználva az egyedüllétét)* Nem engedték neki...

JUDIT Két feje volt a gyermekemnek... Sanyika. És mind a két fejét Sanyikának hívták. Mind a két feje egyszerre volt éhes a Sanyikának. Ha az egyiknek adtam *(letörli Sanyi maszatos arcát)*, a másik elkezdett ordítani. Ha a másiknak adtam, emez kezdte el az ordítást. *(Vissza-idéződik számára a gyerek megölése.)* Aztán csönd lett.

SZ. JÚLIA Levágta mindkét fejét a szarosnak, levágta.

JUDIT *(Francinak)* Nézd, olyan a mellem, mint a kő.

SZ. JÚLIA *(Francinak, széttárva köpenyét)* Nézd, olyan a mellem, mint a kő.

FRANCI *(az ujjával számol)* A parton két fa állt. Egymástól körülbelül ugyanolyan távolságra. Gombolkozatok be.

JUDIT Én félek.

SZ. JÚLIA

Én is félek.

K. Á.

(rendkívül izgatottan) Meg fog baszni benneteket. Meg fog baszni benneteket. Meg fog baszni benneteket.

Franci lágyan mosolyogva ad jelt Sanyinak, aki végrehajtja a két lányon Franci halálos ítéletét.

K.Á.

Már a vurstli sem a régi.

10. jelenet **Hajsza**

K. Á. és Teresa befogva a kocsi elé, meztelen testükön lópokróc, mezítláb, rajtuk zabla. A bakon Johanna és Franci

K. Á.

Visszajött a Franci.

TERESA

Nem emlékszem rá.

K. Á.

A Franci, akivel a pincében dugtatok állandóan...

TERESA

Milyen pincében? Ki dugott a pincében, te marhanémber.

K. Á.

Anyád, az a marha, te kis kurva, te...

JOHANNA

Nincs lazsálás, gyerekek, menjen a munka!

TERESA

Rosszul alakult a sorsom. Előbb egy gyémántban laktam, később megevett a rozsda.

K. Á.

Az szar.

TERESA

Ne sajnálj engem, jó?! Ahogy így elnézlek, neked se mehet túl jól.
(K. Á. mélabúsan trappol.) Nem mondasz semmit?

K. Á.

Idegen városok gyöngéd malmait hajtotta zúgó vérem...

TERESA

Utaztál, meghaltál. Mit kell ezen cifrázni?!

K. Á.

Innen nézve létezik egy ablak, egy függöny, virágcserepbe ültetett leányhajak...

JOHANNA

Nincs lazsálás, majmok, menjen a munka!

TERESA

A köd mögött dombnak kell lennie, a dombon háznak kell lennie.

K. Á.

Messze van?

TERESA

Én még sohasem jártam ott. Van ott egy ökörszín villamos is.

K. Á.

Vagy csak homok, hideg és homok, hideg homok, homok, homok...

JOHANNA

Nincs lazsálás, kutyák, menjen a munka!

TERESA

Zavar, hogy meztelen vagyok. Adjátok vissza a ruháskámat.

K. Á.

Adjátok vissza a szvetteremet!

TERESA

Adjátok vissza a fodros kabátkámat!

K. Á.

Adjátok vissza a harisnyámat!

TERESA Adjátok vissza a fekete nagy bőrdömet!

JOHANNA Nincs lazálás, patkányok, menjen a munka!

K. Á. Nem merném kinyitni az ajtót, bedőlne rajta a dögszag. Szaladjunk.

TERESA Nagyon nehéz ez a valami a hátamon.

K. Á. Az enyémen is az a valami.

TERESA Már a lélegzetüket is érzem.

K. Á. Kurva bűdös jön fel a gyomrukából...

TERESA Ezek meg fognak minket ölni...

K. Á. Meg fognak enni...

JOHANNA Nincs lazálás, férgek, menjen a munka.

A lovak az utolsókat rúgják, Johanna és Franci sajnálkozó mosollyal nézik. Túlélők.

11. jelenet **Pokoli week-end**

Az oldalára dőlt székéről emberi testek lógnak, ahogy kieshettek. Karambol utáni kép. K. Á. küzdi magát fel a roncsok fölé

K. Á. A köd miatt késtem. *(Valahonnan bugyborékol a nevetés.)* Mi van veletek?

JOHANNA Nagyon fog hiányozni majd mama

K. Á. Johanna! *(Lemászik hozzá, hogy kihúzza a roncsból, ölelve próbálgatja talpára állítani.)* Nagy hajó jön majd érted, anyácska, és hosszú lesz az utazás, lesz kaviár, minden lesz, amit akarsz, megígérem.

JOHANNA A pók most is ott ül az ajtófélfák találkozásában! Halljátok, hogy ropognak az állkapcsai a ködben? Szó! Mit szó?

JUDIT Süt a pék, Süt a pék, S amit süt a pék, megeszi a pók...

K. Á. *(Juditot taszítja odébb)* Csak nem engem sabotálsz, te kis szaros!? *(Visszaszól Johannához.)* Felszökünk egy nagy hajóra, huss, ki-megyünk Amerikába! Alfréd! Megfoghatom a kezedet?

FRANCI *(Juditnak szánva)* Mit rejtegetsz ebben a szelencében, te?! *(Kétkedő ciccegés hallatszik.)*

ALFRÉD Szégyen, hogy így bántok a nagyanyáttal! Nem igaz, Madám?

SANYI Darabokban rohad az api.

SZ. JÚLIA Mért nem veszi ki valaki a szarból?

JOHANNA Megette a nagymama lekvárját.

TERESA Hé, maga ott! Mi a fenét fixíroz engem?

K. Á. *(Teresához ért)* Teresa, a mama megvakult. Hogy fogom így elvenni.

TERESA Zavar, hogy néz. A vakok nézése zavar legjobban.

ALFRÉD A Sanyikának két feje van, az egyikből szépen kiszeded a szemeket, és odaajándékozod a mamának. Benyomod neki a másik kettő helyire szépen. Világos?

JOHANNA Valaki kapcsolja fel a villanyt!

SZ. JÚLIA Akkoron most - mi megyünk-e, vagy a felhő?

K. Á. *(Francit próbálja életre provokálni)* Neked kötelességed van a családdal szemben! Mondd utánam Franci: e-té-te.

ALFRÉD Visszajött a Franci? Mikor jött vissza a Franci? Azt mondják, visszajött a Franci. Nekem senki nem mond semmit... Amikor éltem, még Amerikában volt az a trágyalék.

SZ. JÚLIA Na, a vén kéjenc! Vén hülye, pedereszli.

K. Á. *(Sz. Júliát rázza függő helyzetbe)* A durva anyátokat fogtok velem szórakozni, parazita kurvák!

FRANCI *(Judit felé)* Az nem én voltam édeske, és az nem maga volt édeske. Az api volt, édeske, és az én voltam, édeske. És az régen volt és édes volt. Az api belevizelt a tányéromba... vagyis a tenyerembe... és az is édes volt.

K. Á. Most mi...? Mi a franc van itt?! Én félni akarok, félni akarok, ti sok falánk szörnyeteg!

SANYI Persze ez is csak részletkérdés, kí-vül-áll-ó.

K. Á. *(Sanyit téríti magához)* Megmondtam, hogy vacsorára itthon légy!

JUDIT Van még a köd?

K. Á. *(Juditot keni a kocsira)* Nincs köd.

SANYI Van köd. Megyünk?

K. Á. *(újra Francival bajlódik)* Kérem a menetjegyeket. Fahrkarten, bitte. Gyere, lemászunk a falon!

FRANCI *(Sanyihoz)* Ne mondd nekem azt még egyszer, hogy marhanémber! *(Teresának:)* És most kiszeded a beleidet!

JOHANNA Egy portugál miatt!

TERESA Spanyol! Megérthető, a szentségit?!

K. Á. Hogy fogok én ebben a ködben **eljutni**? Nincs köd. Hogy fogok én köd nélkül eljutni? ... Minden vonat az én nyakamon tolat?

ALFRÉD El fog múlni a keserű pohár... satöbbi, ésszatöbbi.

K. Á. A köd mögött dombnak kell lennie, a dombon háznak kell lennie...

TERESA A comb mögött lágynak kell lennie... légynek kell lőnie... Gyertek, nullák... hullák.

K. Á.

Nekem meg kell érkeznem... nekem, nekem... tovább kell men-
nem... lány tojást kell ennem... én nem vagyok halott! ... nem va-
gyok akarata az uramnak... nem vagyok ura az a... nem... ez az én
álmom... nem... nem... nem... hogyan fogok én...

SANYI

Minden jó lesz, meglátjátok, a delfinek már elérték a partot.

*Monoton mozgások, monoton szólások. Mintha együtt lennének, s mégis külön. Mint egy
rágó emberi test. Lassan nagyon sötét lesz.*